

Božie navštívenia

10. marca 2024 ✝ Cirkev

„... nenechajú v tebe kameň na kameni, lebo si nespoznalo čas svojho navštívenia.“
(Lk 19,44)

Dejiny nepoznajú hroznejšiu skazu žiadneho národa, ako bola skaza židovského národa. No i to je však pravda, že nebolo na svete podlejšieho národa ako oni, lebo ešte i Syna Božieho pribili na kríž. Niet teda divu, že Ježiš zaplakal, slzy ronil nad morálnou skazenosťou svojho národa. Apoštolovia s útrpnosťou pýtali sa ho, prečo plače a Pán so zaslzenými očami im odpovedal: Plačem nad skazou Jeruzalema, lebo bude zrúcaný až po holú zem, neostane v ňom kameň na kameni, lebo nepoznal čas svojho navštívenia.

Židia zavedení svojimi pochabými rabínmi neuznali Ježiša za Mesiáša, ba oborili sa na neho, odsúdili ho na smrť. Spravodlivý Boh preto pustil na nich vojsko rímskeho cisára. Rímski vojaci útokom vpadli do mesta a každého, kto im prišiel pod ruku, zavraždili. Na uliciach Jeruzalema potokmi tiekla ľudská krv. Mnohí ukryli sa po domoch, ale nepriateľ aj tieto podpálil a ľudia v nich zhoreli.

Zničenie Jeruzalemského chrámu roku 70 po Kr. na obraze Francesca Hayeza (olej na plátne, 1867)

zdroj: wikimedia common / Galéria Academia Venice

Keď začala horieť strecha Jeruzalemského chrámu, mnohí pojašení Židia po ulici tečúcou ľudskou krvou začali hasiť horiaci chrám. Márne! Muselo sa naplniť Ježišovo proroctvo: kameň neostal na kameni.

Poučme sa z tejto udalosti, aby i nás podobne ako židov nezastihol Boží hnev. Lebo Pán Boh trpí, svojimi navštíveniami nás chce napraviť; ale ak v týchto navštíveniach nechceme poznať Jeho najsvätejšiu vôľu: i nás, ako tých zatvrdnutých židov, do priepasti večného zatratenia uvrhne Jeho spravodlivý hnev.

1. Potomkovia bohovraždných židov neúnavne pracujú, aby sa rozšírila nenávisť voči náboženstvu. Žiaľbohu, nie málo je takých, ktorí hoci priamo neprechováajú nenávisť oproti náboženstvu, sú však celkom ľahostajní vo viere, zabudli sa modliť a ak idú okolo kostola, tak nanajvýš len keď ich cesta práve tadiaľ vedie. Na sv. spoveď a sv. prijímanie sa už ani nepamätajú, Pánu Bohu vôbec neslúžia.

Pretože všetkým oplývajú, žiadostiam telesným až navyše môžu hovieť, nazdávajú sa, že oni aj bez Boha dokážu žiť. Nemodlia sa. Načo majú prosieť o chlieb každodenný, keď sa oni hostia každodennou pečienkou. Nechodia do kostola. Načo sa majú tísnuť v skazenom vzduchu v kostole, keď môžu ležosiť doma v pohodlnom byte alebo zabávať sa pri pohárik v krčme. Svätým Telom Pána Ježiša sa nekrmia, ale tým usilovnejšie tučnejú svoje telo bohatými hostinami. Svoju ušpinenú dušu nezmývajú slzami úprimného pokánia, ale tým viac sa kúpu, natierajú všakovakými voňavými mydlami, mastičkami. Zháňanie sa za peniazmi, za telesnými rozkošami a zábavami im zaberie všetok čas, preto nemajú kedy zúčastniť sa Božích služieb. Dobre povedal Kristus Pán: „Lahšie je ťave prejsť cez ucho ihly, ako boháčovi vojsť do Božieho kráľovstva.“ (Mt 19,24)

Poznal som človeka, ktorý náhle zbohatol. Nik nevedel, odkiaľ k tomu majetku prišiel. V akej miere bohatol, v takej stával sa pyšnejším. Pána Boha si nevšímal, blíznymi opovrhoval, stal sa sebeckým lakomcom. Márne sa k nemu utiekal chudobný človek, skôr by sa bola obmäkčila skala, ako jeho zatvrdnuté srdce. Sebeckosť a lakomstvo vyhasla v jeho srdci lásku k blížnemu. Ale čo sa nestalo?

Niekoľko neúspechov, triky prefíkaných ľudí ho obrali o všetok majetok. Ako rýchlo sa vyštveral nahor, tak náhle bol hodený dole do prachu: zas sa musel chopiť kosa, motyky a do neskorej staroby zarábala na chlieb nádenníctvom. Avšak on tento neblahý obrat svojho osudu prijal ako Božie navštívenie. Stratil majetok, ale našiel Boha. Svoj život dokončil zbožnou smrťou. Teraz na druhom svete večne môže ďakovať Bohu, že ho svojím navštívením vrátil na lepšiu cestu, lebo keby bol i naďalej oplýval majetkom, svojím nerozumným životom bol by naveky stratil svoju dušu.

2. Pred svetovou vojnou celý svet zostal v nemom úžase, keď obrovská loď Titanic zrazila sa ľadovcom a skončila na morskom dne. V jej útrobach zahynulo spolu s ňou vyše 1500 ľudí. V tých časoch to bola najväčšia osobná loď na svete. Vyplávala z Anglicka a smerovala do Ameriky. Bola to jej prvá plavba, tritisíc ľudí bolo na jej palube, medzi nimi mnoho bohatých obchodníkov, bankárov – milionárov, ktorí cestovali len z kratochvíle a pre zábavu. Chceli vyskúšať novú loď, lebo bolo o nej vyhlásené, že len za necelý týždeň dopláva do Ameriky. V podpalubí boli i mnohí chudobní ľudia, ktorí šli do Ameriky za lepším životom.

Tá obrovská loď bola ako malé mesto. Na palube sa vypínala nádherná záhrada, v nej rôzne hudby hrali a pri tom stovky a stovky pánov s paniami sa prechádzali. Vo vnútri lode sa nachádzali kaviarne, kiná, divadlá a zabávali obecnosť. Bohatí cestovatelia sa mohli zabávať, jesť, piť, spať – ako sa komu chcelo. Keď sa zvečierilo, najviac ich išlo na odpočinok do pohodlných postelí, mnohí však ešte ďalej hýrili pri hudbe po rozsiahlych jedálňach.

Okolo polnoci rýchloplaviaca sa loď zrazu prudko hodená nabok; čo sa stalo? Zrazila sa s obrovským ľadovcom tak, že sa na jej pravom bok spravila dlhá diera. Loď sa hneď začala potápať. Ktorí boli na palube, ako šialení skákali do záchranných člnov, aby si ratovali život. I tí, ktorí spali, povyskakovali z postelí, bežali von hľadajúc záchranu. Medzi cestujúcimi boli dvaja kňazi, ktorí vidiac prichádzajúcu záhubu, silným hlasom kričali:

„Ľudia! Tu niet záchrany, život si nemôžeme zachrániť, zachráňme si aspoň dušu!“ Vtedy všetci na kolená padli, k nebesiam so zopätými rukami prosili o zmilovanie a služobníci Kristovi im udelili rozhrešenie.

Vo vnútri lode už zavládlo hrobové ticho, s veľkým hukom valiaca sa voda všetkých zatopila. Vonku na palube zúfalým krikom jeden po druhom utekajúc vrhali sa do záchranných člnov. Do posledného z člnov nastúpil ešte jeden mladík, chorý suchotinami a potom už odrazili člnok do neistého osudu. Chorý mladík zbadal, že z topiacej sa lode díva sa známy bankár – milionár a kľčovito ukrýva pod pazuchou svoju peniazmi napchatú peňaženku. Mladík naňho volá: „Pane! Ochotne vám prepustím svoje miesto a pôjdem na loď zomrieť namiesto vás, mňa nebude škoda, keď tam ostanem, i tak už nebudem dlho žiť. Len o to Vás prosím, opatrite moju chudobnú starú matku do jej smrti.“ Milionár mu na to odpovedal: „Ďakujem vám, mladý priateľu, Vašu ponuku však neprijímam, len ostaňte v člne a z týchto peňazí môžete pekne vyžiť i so svojou matkou“, a vtedy hodil tú pod pazuchou ukrývanú peňaženku do člna. O štvrtť hodiny nik neostal nažive z cestujúcich na lodi okrem tých niektorých, ktorí odplávali na záchranných člnoch.

Čo sa vám zdá, bez tohto Božieho navštívenia, koľkí spomedzi nich boli by došli spasenia? Zatiaľčo následkom hrozného nešťastia všetci kajúcny duchom zišli z tohto sveta. Veľké majetky, mnohé poklady zmizli spolu s touto loďou, avšak spasenie čo i len jedného človeka je hodné viac ako celý svet.

Z týchto príkladov môžete sa poučiť, že biedy a pohromy, choroby a nešťastia sú Božími navštíveniami. Tieto Božie navštívenia napomínajú ľahkomyselného človeka, že jeho nevieru, náboženskú ľahostajnosť, zlé mravy uvrhnú ho do Pekla. Postihnutý človek precitne, v okamihu sa zmení a stane sa skutočným kresťanom.

Preto vás zo srdca prosím, prijmite tieto Božie navštívenia s odovzdaním sa do vôle Nebeského Otca. Buďte presvedčení, že Boh vás preto navštevuje, aby vás spasil a tých navštevuje najčastejšie, ktorých najviac miluje. Koho však Boh miluje, toho vo všetkom k prospechu vedie. Amen.

Text kázne vyšiel pôvodne v knihe Katechizmus v kázňach, IV. zväzok, ktorú napísal Jozef Baráczius, farár v obci Maklár (Hevešská župa, dnešné Maďarsko), knihu preložil do slovenčiny slovenský kňaz Viktor Milan, farár v obci Krivá na Orave a knižne vydal v Ružomberku 1929; pre uverejnenie na stránke Christianitas.sk bola kázeň ešte mierne upravená redakciou.

Staňte sa členom Fatimského Apoštolátu!

Dostanete od nás ako časopis Spojenectvo s Máriou ako dar.

Členovia Fatimského Apoštolátu (FA) však okrem dvojmesačníka dostávajú tiež rôzne sväteniny – medailóny, brožúrky, plakety a podobne. A navyše – za členov FA sú odslúžené sv. omše a tiež sa zvlášť za nich a za nimi spísané úmysly modlia Služobnice Ducha Svätého počas celonočných adorácií, konaných v kláštore každú druhú noc.

Členstvo vo Fatimskom Apoštoláte je dobrovoľné, fatimský apoštol ho potvrdzuje svojím súhlasom a zasielaním pravidelného príspevku vo forme milodaru. Rovnako tak sa však môže fatimský apoštol kedykoľvek rozhodnúť zrušiť svoje členstvo, čo oznámi buď písomne alebo telefonicky.

Pridajte sa teda k našim pravidelným podporovateľom a staňte členmi Fatimského Apoštolátu – prihlásiť sa môžete na tel. čísle **02/222 00 777**.

Svojím členstvom vo Fatimskom Apoštoláte tým najlepším spôsobom podporíte v týchto neľahkých časoch fungovanie Nadácie Slovakia Christiana, ako aj portálu Christianitas.sk a ich neúnavnú snahu o zachovanie nemenného učenia Cirkvi.

Ďakujeme!

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/bozie-navstivenia/>